Riigikogu keskkonnakomisjoni istungi protokoll nr 173

Tallinn, Toompea Neljapäev, 29. oktoober 2026

Algus 14.00, lõpp 15.10

Juhataja: Yoko Alender (esimees)
Protokollija: Elle Nora Kalind (konsultant)
Võtsid osa:
Komisjoni liikmed: Züleyxa Izmailova, Mait Klaassen, Tiit Maran, Tarmo Tamm
Komisjoni ametnikud: Elle Kaur (nõunik-sekretariaadijuhataja), Vivi Older (nõunik)
Puudusid: Rain Epler, Jüri Jaanson, Lauri Laats, Hanah Lahe ja Andres Metsoja
Kutsutud: Eesti Mäetööstuse Ettevõtete Liidu juhataja Rein Voog
MTÜ Eesti Mäeseltsi juhatuse esimees Martin Nurme
Eesti Turbaliidu juhatuse liige Allar Peek
Eesti Keskkonnaühenduste Koja esindaja Eestimaa Looduse Fondi kliimapoliitika ekspert Maia-Liisa Anton
Eesti Taastuvenergia Koja juhataja Silver Sillak (Teamsis)
Eesti Tuuleenergia Assotsiatsiooni maatuuleparkide töögrupi juht ja VKG taastuvenergia valdkonna juht Renee Joost (Teamsis)
Eurowind Energy OÜ projektide arendusjuht Getlyn Nuut
Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi maa- ja ruumipoliitika osakonna nõunik Eike Pärnamägi (Teamsis)
Maa- ja Ruumiameti riigimaa strateegia osakonna juhataja Mai Lind (Teamsis)
Kliimaministeeriumi maavarade osakonna ehitusmaavarade valdkonna juht Harry Kuivkaev, nõunik Reeli Sildnik ning õigusosakonna nõunik Annemari Vene (Teamsis) (1. päevakorrapunkt)

Päevakord:

1. Vabariigi Valitsuse algatatud maapõueseaduse, maakatastri seaduse ja riigivaraseaduse muutmise seaduse (taastuvenergiatootmise arendamine kaevandamisloaga alal) eelnõu (698 SE) teise lugemise ettevalmistamine
2. Info ja muud küsimused

1. Vabariigi Valitsuse algatatud maapõueseaduse, maakatastri seaduse ja riigivaraseaduse muutmise seaduse (taastuvenergiatootmise arendamine kaevandamisloaga alal) eelnõu (698 SE) teise lugemise ettevalmistamine

Yoko Alender andis ülevaate eelnõu senisest menetlusest. Eelnõu esimene lugemine lõpetati 15. oktoobril 2025 ning seejärel arutas komisjon eelnõu kahel istungil, hääletades 13. oktoobri 2026 istungil eelnõule laekunud muudatusettepanekuid. Käesoleval istungil on kavas arutada

3 võimalikku komisjonipoolset muudatusettepanekut, mis on saadetud tutvumiseks ka huvirühmadele.

Reeli Sildnik tutvustas võimalikku muudatusettepanekut, millega lisatakse maapõueseadusesse (MaaPS) § 90[1]. Lisatava sätte kohaselt võib riigivara valitseja või tema volitatud asutus anda riigivaraseaduse kohaselt riigile kuuluva kaevandamisloaga hõlmatud kinnisasja või selle osa enampakkumise korras taastuvenergia ehitise ehitamiseks ja energia tootmiseks kasutada kuni 50 aastaks. Enampakkumisel osalenud, kuid võitjaks mitte osutunud isikul, kes kasutas ala kehtiva kaevandamisloa ja maapõueseaduse § 90 lõike 5 alusel antud maakasutusõiguse alusel, oleks õigus saada ala kasutusse enampakkumisel kujunenud hinnaga. Kui selliseid isikuid on mitu, eelistatakse isikut, kes kasutas ala suuremas ulatuses. Taotluse esitamise tähtaja pikkus jäi edasiseks arutamiseks. Sildnik märkis, et eelnõus ei ole eraldi käsitletud olukorda, kus ala taastuvenergia kasutusse andmisega nõustunud kaevandamisloa omaja soovib hiljem eelisõigust kasutada. Ta palus huvigruppidel anda teada võimalikest praktilistest juhtumitest, mille puhul võiks selline vajadus tekkida.

Yoko Alender küsis, kas kaevandamisloa omaja peab maakasutusõiguse muutmiseks nõusoleku andma. **Reeli Sildnik** kinnitas, et eelnõu § 1 punkti 2 kohaselt peab kaevandamisloa omaja olema maakasutusõiguse muutmisega nõustunud ning see selgitatakse välja menetluse alguses.

Mait Klaassen küsis, kas enampakkumise võitja loobumise korral läheb õigus üle järgmisele pakkujale või korraldatakse uus enampakkumine. **Reeli Sildnik** selgitas, et kõigil on enampakkumisel osalemiseks ja pakkumise tegemiseks võrdsed õigused ning eelisõigust saab kasutada selleks ettenähtud tähtaja jooksul ja enampakkumisel kujunenud hinnaga. **Harry Kuivkaev** lisas, et enampakkumine toimub teiste riigimaa enampakkumistega sarnase korra alusel ning võitja loobumise korral minnakse edasi järgmise pakkuja juurde.

Eike Pärnamägi märkis, et kavandatav eelisõigus on sõnastatud sarnaselt riigivaraseaduse §-s 66 sätestatud eelisõigustega. Menetlus algab kaevandamisloa omaja avaldusest riigivara valitsejale, mistõttu on loa omaja enampakkumise ettevalmistamisest teadlik. Menetluse ettevalmistamine ja enampakkumine kestavad kokku vähemalt pool aastat, mis annab loa omajale aega hinnata, millise hinnani on eelisõiguse kasutamine talle majanduslikult otstarbekas. Eelisõiguse kasutamiseks peab kaevandamisloa omaja enampakkumisel osalema.

Allar Peek selgitas, et Eesti Turbaliit toetab taastuvenergia projektide arendamiseks õigusliku raamistiku loomist, kuid on esitanud eelnõu kohta ka küsimusi ja täpsustusettepanekuid. Ta tegi ettepaneku pikendada eelisõiguse kasutamise tähtaega viielt tööpäevalt 30 päevani, sest enampakkumisel kujunenud hinna tõttu võib kaevandamisloa omajal olla vaja kaasata lisaraha ning pidada läbirääkimisi pankade või kontserniga. Arvestades menetluse pikkust ja seda, et ala antakse kasutusse kuni 50 aastaks, ei pidanud ta viiepäevast tähtaega proportsionaalseks.

Eike Pärnamägi täpsustas, et viie tööpäeva jooksul tuleb üksnes teatada soovist kasutada eelisõigust. Enampakkumise tulemused kinnitatakse 20 päeva jooksul ning leping sõlmitakse kahe kuu jooksul. Suuremaid makseid ei tule teha kohe ning esimene suurem hoonestusõiguse tasu tuleb maksta alles pärast planeeringu kehtestamist. Samas peab iga pakkuja olema finantsnõuetega seotud juba pakkumise tegemisel. **Yoko Alender** märkis, et küsimus ei ole

maksmiseks jäetavas ajas, vaid tähtajas, mille jooksul peab kaevandamisloa omaja otsustama, kas kasutada eelisõigust enampakkumisel kujunenud hinnaga. **Eike Pärnamägi** leidis, et võimaliku kompromissina võiks kaaluda kümnepäevast tähtaega. **Yoko Alender** märkis, et komisjon kaalub tähtaja pikendamist.

Yoko Alender märkis, et arutusele võetakse komisjoni võimalik muudatusettepanek, mille eesmärk on Tiit Marani ettepanekust lähtudes ala korrastamise tingimusi täpsemalt sõnastada. **Reeli Sildnik** selgitas, et Kliimaministeerium valmistas vastavad sätted ette koostöös Tiit Maraniga. Võimaliku muudatusettepaneku kohaselt peab hoonestusõiguse saaja enne hoonestusõiguse lepingu sõlmimist planeeringu koostamisel ja projekteerimistingimuste taotlemisel koostama ala korrastamise kava. Kavas kirjeldatakse taastuvenergia arendusala korrastamise meetmeid. Kava koostatakse nii ehitisega koormatava kui ka mittekoormatava ala kohta, arvestades nende erinevaid korrastamisvõimalusi.

Yoko Alender tegi ettepaneku käsitleda võimaliku muudatusettepanekuna ka MaaPS § 80 täiendusi lõigetega 6^1-6^3. **Reeli Sildnik** tutvustas turbaalade korrastamist puudutavaid ettepanekuid, mille kohaselt eelistatakse turba kaevandamisel kaevandatud maa korrastamisviise, mis soodustavad süsiniku sidumist ja elurikkuse taastamist. Korrastamisviiside täpsema loetelu ja kirjelduse kehtestab valdkonna eest vastutav minister määrusega. Määruse kavand koostati koostöös Tartu Ülikooli eksperdi Ain Kulliga.

Tiit Maran küsis, millal tuleb ala korrastada. **Reeli Sildnik** selgitas, et kaevandaja teeb esimesed korrastamistööd kaevandamiselt taastuvenergia kasutusele üleminekul. Pärast maa üleandmist jätkub taastuvenergia arendusala korrastamine etapiviisiliselt ning ehitisega koormatav ja mittekoormatav ala korrastatakse eri ajal.

Tarmo Tamm küsis, miks on kaevandatud maa olemasoleva korrastamisprojekti kõrval vaja eraldi korrastamise kava. **Reeli Sildnik** selgitas, et määrusega kavandatakse kaevandatud alade korrastamiseks tüüpnõuded. **Harry Kuivkaev** täpsustas, et kaevandatud maa korrastamise projekt käsitleb kaevandamise käigus rikutud ala korrastamist, kuid ei arvesta taastuvenergia arendamise ja ehitamisega kaasnevaid tingimusi. Seetõttu on vaja eraldi korrastamise kava.

Allar Peek leidis, et kavandatavad nõuded dubleerivad kehtivat korda. Tema hinnangul ei ole põhjendatud eelistatud korrastamisviiside määratlemise volitusnorm ega eksperdi kaasamise eraldi sätestamine, sest korrastamisprojekti koostab ekspert ja selle vaatab üle sõltumatu ekspert. **Harry Kuivkaev** selgitas, et kaevandatud maa korrastamise projekt ei käsitle taastuvenergia arendamise ja ehitamisega kaasnevaid tingimusi. Eksperdi kaasamise sätestamine annaks Keskkonnaametile selleks selge õigusliku aluse. Eelistatud korrastamisviisid ei oleks kohustuslikud, vaid suunaksid võimaluse korral valima väiksema keskkonnahäiringu ja -mõjuga lahendusi ning hõlbustaksid nõuete järgimise kontrollimist.

Allar Peek küsis, kas kavandatav kord tähendab kolmanda eksperdi kaasamist ja kuidas muudatus menetlust kiirendaks. **Reeli Sildnik** täpsustas, et uut lisaeksperti ei pea tingimata kaasama ning kasutada võib sama eksperti. Nõuete sätestamine õigusaktis võimaldaks koostada eri valdkondade teadmisi arvestava korrastamiskava või -projekti ning Keskkonnaametil oma menetlustoimingud, tähtajad ja juhendid üle vaadata. Sildniku

hinnangul aitaks nõuetekohaselt koostatud kava või projekt menetlust kiirendada.

Tarmo Tamm rõhutas, et ettevõtjate halduskoormuse vähendamiseks tuleks võimaluse korral hakkama saada väheste ekspertidega. **Yoko Alender** märkis, et tema arusaama kohaselt ei nõua muudatus uute ekspertide kaasamist, vaid muudab eksperdi kaasamise õigusliku aluse ja menetluse selgemaks.

Maia-Liisa Anton ütles, et Eesti Keskkonnaühenduste Koda toetab taastuvenergia tootmist kaevandamisaladel ja arutatavate korrastamisnõuete sätestamist määruses. Koja peamine mure on kavandatav loobumine korrastamisprojekti nõudest alla 150 hektari suurustel turbaaladel. Antoni sõnul on tegemist põhimõttelise muudatusega, kuid eelnõus ei ole analüüsitud potentsiaalsete alade arvu, menetluste venimise põhjuseid ega võrreldud korrastamistingimustel ja korrastamisprojektil põhinevaid menetlusi. Samuti ei ole piisavalt põhjendatud muudatuse vajalikkust ega turbaaladele valitud 150 hektari piirmäära. Anton märkis, et korrastamine on kulukas ning puudulik kavandamine võib põhjustada vajaduse töid hiljem ümber teha. Tema hinnangul käsitleb eelnõu analüüs peamiselt pealmaakaevandusi, samal ajal kui turbaalade käsitlus on pinnapealne. Muudatust ei ole keskkonnaühendustega piisavalt arutatud ega nende varem esitatud muredele vastatud. Anton tõi esile, et pealmaakaevanduste puhul on kavandatud piir 15 hektarit ja keskkonnamõju hindamise kohustuse künnis 25 hektarit, turba puhul aga vastavad mõlemad piirid 150 hektarile. Sama proportsiooni kasutamisel oleks turbaalade piir tema arvutuse kohaselt 90 hektarit.

Yoko Alender märkis, et komisjon vajab nende küsimuste kohta selgitusi, ning palus teise lugemise seletuskirjas paremini välja tuua, mille põhjal 15 ja 150 hektari piirid valiti.

Harry Kuivkaev selgitas, et taastuvenergia tootmiseks kasutatavate alade arvu ei ole võimalik täpselt prognoosida, kuid saab esitada andmed seni huvi väljendanud ettevõtete kohta. Korrastamist puudutavate muudatuste põhjendamiseks on olemas materjal, millega saab seletuskirja täiendada. Piirmäärade valikul lähtuti keskkonnamõju hindamise 25 ja 150 hektari künnistest, varasematest keskkonnamõju hindamistest ning eri kaevandamisalade korrastamise eripärast. Ehitusmaavarade puhul peeti sobivaks 15 hektari ja turba puhul 150 hektari piiri. Muudatus puudutaks ligikaudu 75% ehitusmaavarade kaevandamislubadest ja 50% turba kaevandamise lubadest. Kuivkaev lisas, et piirmäärasid saab veel arutada. **Maia-Liisa Anton** rõhutas, et eelnõus ei ole selgitatud korrastamisprojekti nõudest loobumise sisulist vajalikkust, muudatusest saadavat säästu ega kahe menetluse erinevust. Kui muudatus ei mõjuta korrastamise kvaliteeti, jääb tema hinnangul ebaselgeks, miks seda vaja on. **Reeli Sildnik** selgitas, et turbaalade korrastamiseks töötatakse välja määrusega kehtestatavad üldnõuded. Kui korrastamisprojekti koostamise nõue ära langeb, korrastatakse alad nende üldnõuete alusel.

Yoko Alender märkis, et väiksematel aladel toimuks korrastamine lihtsama korra järgi, kuid korrastamistööde nõuded sätestatakse määruses. Tema hinnangul muudaks see menetluse kiiremaks ja lihtsamaks.

Tiit Maran küsis, kas 150 hektari piirmäära sisuline põhjendus on seletuskirjas esitatud, ning leidis, et vajaduse korral tuleb see sinna lisada. **Harry Kuivkaev** selgitas, et muudatuse eesmärk on vähendada haldus- ja töökoormust juhtudel, kus korrastamisprojekti koostamine

võib maksta rohkem kui korrastamistööd. Korrastamiskohustus ja korrastamistingimuste taotlemise kohustus säilivad, kuid eraldi korrastamisprojekti ei pea alati koostama. Korrastamine toimub määruses sätestatud üldnõuete ja konkreetsele alale antud korrastamistingimuste alusel ning Keskkonnaamet kontrollib tööde nõuetekohasust. Keskkonnaamet võib ka piirmäärast väiksema ala puhul nõuda korrastamisprojekti koostamist, kui see on näiteks looduskaitse- või põhjaveeaspekti tõttu vajalik.

Yoko Alender palus teise lugemise seletuskirjas täpsemalt kirjeldada varasemate keskkonnamõju hindamiste analüüsi ning põhjendada selle põhjal 15 ja 150 hektari piirmäärade valikut.

Maia-Liisa Anton seadis kahtluse alla turba kaevandamise keskkonnamõju hindamise 150 hektari künnise kasutamise korrastamisprojekti nõude piirmäärana. Tema hinnangul on künnis liiga kõrge ega arvesta kliimakaalutlusi. Antoni sõnul puudub analüüs turbaalade senise korrastamise, tänapäevaste korrastamisviiside, sealhulgas märjutamise ja soo taastamise kogemuste, ning vanade kaevandamislubade korrastamissuundade kohta. Samuti ei ole põhjendatud, miks peetakse kuni 150 hektari suuruste turbaalade korrastamist standardseks ja lihtsaks, kuigi korrastamise maksumus võib ületada 200 000 eurot. **Harry Kuivkaev** selgitas, et keskkonnamõju hindamise künnist ei saa selle eelnõuga muuta, ning nõustus täiendama seletuskirja turbaalade korrastamise ja piirmäära põhjendustega. Ettevõtja peab alati taotlema Keskkonnaametilt korrastamistingimused, mille määramisel kaasatakse maaomanik, kohalik omavalitsus ning vajaduse korral eksperdid ja teised osalised. Kui ala ei ole võimalik korrastada üksnes korrastamistingimuste alusel, võib Keskkonnaamet nõuda korrastamisprojekti koostamist. Lihtsamate turbaalade korrastamine üksnes tingimuste alusel võimaldaks menetlust kiirendada, sest korrastamisprojekti koostamine võib võtta üks kuni kaks aastat. **Yoko Alender** lisas, et eelistatud korrastamisviiside seaduses sätestamine annab turbaalade korrastamiseks täiendavad alused ning kogemusi nende rakendamiseks võib aja jooksul lisanduda.

Reeli Sildnik selgitas, et eelnõusse lisatav säte suunab turbaalasid korrastama viisil, mis toetab süsiniku sidumist ja elurikkuse taastamist. Tema sõnul võiks see luua tulevikus võimaluse käsitada korrastatud turbaalasid kasvuhoonegaaside inventuuris süsiniku sidujatena. Määruse kavandis on kirjeldatud turbaalade märgalaks, metsamaaks või põllumaaks korrastamise viisid ja nõuded. Sildnik möönis, et määruse kavand valmis kiiresti ning Eesti Turbaliitu ja keskkonnaühendusi ei jõutud selle koostamisse piisavalt kaasata. **Yoko Alender** märkis, et määruse kavand on eelnõule lisatud ja sellega on võimalik tutvuda.

Maia-Liisa Anton kordas ja täpsustas küsimust, miks on ehitusmaavarade puhul piir seatud keskkonnamõju hindamise 25 hektari künnisest madalamale ehk 15 hektarile, kuid turbaalade puhul on piir jäetud 150 hektarile. Ta rõhutas, et seletuskirjast ei selgu, milliste andmete ja mõjude analüüsimisel turbaalade piirmäärani jõuti. **Harry Kuivkaev** selgitas, et 15 hektari piiri valikul arvestati eelkõige paekivikarjääride eripära ning inimeste ja loomade ohutuse nõudeid. Ta kinnitas, et piirmäärade põhjendusi täpsustatakse seletuskirjas.

Züleyxa Izmailova palus esitada komisjonile turbaalade piirmäära aluseks olnud analüüs. **Yoko Alender** pidas vajalikuks lisada analüüs teise lugemise seletuskirja juurde, et komisjoni liikmed saaksid sellega enne eelnõu täiskogu menetlusse saatmist tutvuda.

Allar Peek juhtis tähelepanu vajadusele lihtsustada korrastatud maade tagastamist, et selleks ei peaks iga kord läbima mitmeaastast kaevandamisloa muutmise menetlust. **Harry Kuivkaev** selgitas, et kaevandamisluba on keskkonnaloa osa ning mõjude vähenemise või kaevandamisala vähendamise korral on võimalik luba kiiresti muuta. Avalik menetlus on tema sõnul vajalik sageli seetõttu, et ettevõtja soovib samal ajal muuta ka loa muid tingimusi.

Tarmo Tamm küsis, miks käsitletakse taastuvenergia tootmist puudutavas eelnõus ka kaevandatud alade korrastamist ning kas korrastamiskohustus oli olemas juba varem. **Yoko Alender** selgitas, et korrastamise protsessi kiirendamine ja eesmärgipärasemaks muutmine on olnud eelnõu osa algusest peale, kuigi see ei kajastu eelnõu pealkirjas. **Reeli Sildnik** lisas, et eelnõu hõlmab taastuvenergia ehitamise ja tootmise kõrval ka korrastamistingimuste leevendamist.

Rein Voog rõhutas, et toetab taastuvenergia arendamist kaevandatud aladel, kuid tema hinnangul on eelnõu teksti, võimalike muudatusettepanekute ja seletuskirja vahel vastuolusid ning kaevandamisluba ja maarendilepingut ei ole piisavalt selgelt eristatud. Ta palus tutvustada kavandatava menetluse protsessi. Voog toetas kaevandamisloa omajale eelisõiguse andmist, kuid juhtis tähelepanu olukorrale, kus loa omaja ei soovi ise taastuvenergiat arendada. Kui taastuvenergia projekt ei jõua ehitusloani, jääb ala korrastamise kohustus kaevandamisloa omajale, kuigi tal puudub arendaja tegevuse üle kontroll. Voogi hinnangul võib selline risk muuta kavandatud lahenduse kasutamise keeruliseks, eelkõige väiksema finantsvõimekusega ettevõtjatele. **Yoko Alender** märkis, et korrastamiskohustus lasuks kaevandamisloa omajal ka enampakkumise korraldamata jätmise korral, ning palus täpsustada, milles seisneb lisanduv risk. **Rein Voog** tegi ettepaneku arvata ala pärast kaevandamisloa omaja nõusoleku andmist kaevandamisloast välja. Tema sõnul peab loa omaja enne ala üleandmist tagama selle sobiva seisukorra. Voog täpsustas, et ettepaneku eesmärk ei ole korrastamiskohustusest vabaneda, vaid vältida vastutust taastuvenergia arendaja edasise tegevuse eest.

Tarmo Tamm küsis, kellele jääb korrastamiskohustus juhul, kui taastuvenergia projekt ei õnnestu, ning kas see võib langeda riigile. **Rein Voog** vastas, et enne kaevandatud ala üleandmist peab kaevandamisloa omaja tagama ala sobiva seisukorra.

Harry Kuivkaev selgitas, et kaevandamisloa omaja nõustumine ala taastuvenergia tootmiseks kasutusse andmisega on vabatahtlik ning sellega kaasnevad eelnõus kirjeldatud riskid. Riik loob selleks võimaluse, kuid ettevõtjate kohustusi ei saa riigile üle võtta. **Tarmo Tamm** rõhutas, et taastuvenergia arendamiseks sobivate alade loomine on ka riigi huvides ning menetlus tuleb muuta osalistele võimalikult lihtsaks, säilitades samal ajal nende kohustused. **Yoko Alender** märkis, et selles ei ole erinevat arusaama, sest taastuvenergia arendamine on seaduses määratletud ülekaaluka avaliku huvina.

Maia-Liisa Anton rõhutas, et taastuvenergia arendamine ei tohiks lükata kogu ala korrastamist 50 aasta võrra edasi ning ala tuleks võimalikult suures ulatuses korrastada ka taastuvenergia tootmise ajal. Ta küsis, miks peaks taastuvenergia arendaja võtma rendile ja korrastama ka ehitisega koormamata ala, mille vastu tal ei pruugi olla otsest huvi. **Reeli Sildnik** selgitas, et korrastamiskohustus sõltub rendile võetava ala ulatusest. Kui rendile

võetav ala hõlmab ka ehitisega koormamata ala, jääb selle korrastamise kohustus taastuvenergia tootjale. Ta lisas, et eelnõu §1 punkti 16 sätted käsitlevad kahju tekkimist ja vastutuse jaotumist sõltuvalt süüst ning neid võib vajaduse korral tulevikus täiendada.

Getlyn Nuut väljendas toetust taastuvenergia arendamise kiirendamisele, kuid juhtis tähelepanu kavandatava eelisõiguse võimalikule vastuolule võrdse kohtlemise põhimõtte ja riigivaraseadusega. Ta palus sisuliselt analüüsida varem esitatud ettepanekuid ja põhjendada nende arvestamist või arvestamata jätmist.

Yoko Alender selgitas, et võrdse kohtlemise küsimust on põhjalikult arutatud ning komisjon on praegu seisukohal, et kaevandamisloa omajale eelise andmist võivad põhjendada tema varasemad kulutused, eelnõu eesmärgi saavutamise vajadus ja taastuvenergia arendamise ülekaalukas avalik huvi. Ta märkis, et eelnõu menetlemist jätkatakse, teise lugemise seletuskirja täiendatakse ning komisjoni poolt esitatavaid muudatusettepanekuid täpsustatakse istungil esitatud seisukohtade põhjal.

2. Info ja muud küsimused

Infot ja muid küsimusi ei arutatud.

(allkirjastatud digitaalselt)
Yoko Alender
juhataja

(allkirjastatud digitaalselt)
Elle Nora Kalind
protokollija